

PLÖTSLIG, plö'ttsligg, a. 2. (t. *plötzlich*) Som sker, inträffar helt hastigt och oförmodadt. *En p. olycka.*

PLÖTSLIGEN ell. **PLÖTSLIGT**, adv. Helt hastigt och oförmodadt.

PNEVMATIK, pnävvmat'ik, f. 3. (från grek.) 1) Läran om elastiska flytande massors rörelse. — 2) Se *Pneumatologi*. — Skrifves äfv. *Pneumatisk*.

PNEVMATISK, a. 2. Som har afseende på andedrägten eller luften. *P. maskin*, luftpump. *P. apparat*, samlingen af de instrumenter, som behöfväs till försök med gaser. — Äfv. *Pneumatisk*.

PNEVMATOLOGI, pnävvmatolå'ji, f. 3. Läran om andarna. — Äfv. *Pneumatologi*.

POCAL, se *Pokal*.

POCK, n. sing. Se *Pockande*. *Hvarken med lock eller p.*, hvarken med godo eller ondo.

POCKA, v. n. 1. 1) På ett trotsigt och befallande sätt framställa sina anspråk. *P. på något*, trotsigt begära något. *Han har ingenting att p. på*, ingenting att fordra. *P. sig till något*, genom pockande erhålla. — 2) *P. på* betyder äfv.: vara stolt öfver, t. ex.: *P. på sina rikedomar*. — 3) (i vissa kortspel) Bjuda ytterligare.

POCKANDE, n. 4. Handlingen, då man pockar.

POCKENHOLS, på'ck'nhá'lls, m. 3. (t. *Pockenholz*) Det hårda, väluktande virket af Guajac-trädet.

POCKER! på'ck'r, int. Hin! *P. i våld!* hin i våld!

Anm. *Pocker* betyder egentl.: djellar, af Isl. *Puké*, ond ande.

POCKNING, f. 2. Se *Pockande*.

POCKSPEL, n. 3. Kortspel, hvarvid pockning äger rum.

POCULERA, se *Pokulera*.

PODAGER, -ågr', m. sing. (grek. *Podagra*) Gikt i fötterna. *Plågad af p.*

POEM, poä'm, n. 3. (grek. *Poiäma*) Skaldestycke, dikt.

POESI, --si', f. 3. (grek. *Poiäsis*) 1) Skaldekonst, diktkonst, skaldskap. — 2) Skaldeslag, diktart. *Lyrisk*, *dramatisk p.* — 3) Verskonst. — 4) Hög skönhet eller känsla i tankar och uttryck, i ett konstverk, hos naturföremål, o. s. v. *Det är mycken p. i hans skrifter*. *En tafla, som röjer mycken p. Hvilken p. i detta landskap!* — 5) Hvad en författare skrivit på vers; ett lands skalde-litteratur. *Hans p. är ojemförlig*. *Den grekiska p-en är full af natursanning och harmoni*. — *P-er*, pl. Skaldestycken, dikter, versstycken af mindre vidd. *Böttigers p-er*. — Skrifves äfv. *Poësi*.

POET, -ét, m. 3. Skald, diktare. — Äfv. *Poët*.

POETAST, --ässt, m. 3. Rimsnidare, versmakare. — Äfv. *Poëtast*.

POETASTERI, --assteri', n. 3. Rimsnideri, versmakeri. — Äfv. *Poëtasteri*.

POETIK, --i'k, f. 3. Lära om skaldekonsten. — Äfv. *Poëtik*.

POETISERA, v. n. 1. Göra vers. — Äfv. *Poëtisera*.

POETISK, a. 2. 1) Som tillhör eller har afseende på skaldekonsten. Skaldisk. *P-t arbete*. *P. stil*. *P-t språk*. *P-t snille*. *P. frihet*, frihet i bunden stil från vissa språkregler, dem prosan är underkastad. — 2) Som har anlag för skaldekonsten, har känsla, sinne därför. *Han är mycket p.* — Äfv. *Poëtisk*.

POETISKT, adv. På poetiskt sätt, på skaldens sätt, på skaldespråket, på vers, med poetisk ingifvelse, känsla. — Äfv. *Poëtiskt*.

POETISSA, f. 1. Skaldinna. — Äfv. *Poëtissa*. **POJKAKTIG**, a. 2. 1) Fallen för pojkestreck. — 2) Som utmärker, anstår pojkar. *Ell p-t streck*. — *Pojkaktigt*, adv.

POJKAKTIGHET, f. 3. 1) Fallenhet för pojkestreck. — 2) Pojkaktig handling, pojkestreck. *Begå p-er*.

POJKE, m. 2. pl. *pojkar*. Se *Gosse*. Brukas mest i talspråket, och antager ofta en något föraktlig anstrykning. (Iron.) *En vacker p.*, just en hyggelig karl, yngling.

POJKFLICKA, f. 1. Flicka, som gerna söker pojkers sällskap.

POJKSTRECK, n. 3. Streck, skälmstycke, sådant som pojkar plåga göra.

POJKVASE, m. 2. pl. — *vasar* (i sing. äfv. *Pojkvasker*). Liten pojke.

POKAL, -ål, m. 3. (lat. *Poculum*) Stor bägare. [*Pocal*.]

POKULERA, v. n. 1. Klinga med glasen, dricka skålar, dricka om. — *Pokulerande*, n. 4. o. *Pokulering*, f. 2. [*Poc* —.]

POL, m. 3. (grek. *Polos*) 1) Hvardera ändan af jord- eller verldsaxeln. — 2) Hvardera ändan af en magnet, der den har största kraften. *Om en magnet fritt upphänges, vänder ena polen sig åt norr, den andra åt söder*.

POLACK, på'lack, m. 2. Band med bricka på, i brädspel.

POLAR, -är, a. (i sammansättningar) Se *Polarisk*.

POLARCIRKEL, -årsi'rrk'l, m. 2. pl. — *cirklar*. På jord- eller himmelsgloben hvarje cirkel, som föreställes dragen genom polerna.

POLARISK, a. 2. Som tillhör eller har afseende på polerna, belägen i grannskapet af endera polen.

POLARITET, --ét, f. 3. Magnetnålens egenkap att vända sig åt polerna.

POLARSTJERNA, -är--, f. 1. Se *Nordstjerna*.

POLCIRKEL, põlsi'rrk'l, m. 2. pl. — *cirklar*. Cirkel på jordgloben, parallel med eqvatorn, på ett afstånd af 25½° från den närmaste polen. *Norra och södra p-n*.

POLEJA, polå'ja, f. 1. Ört af släktet *Mynta*. *Mentha Pulegium*.

POLEMIK, --i'k, f. 3. (från grek.) Lärd, vetenskaplig eller litterär skriftlig tvist; äfv. skriftlig tvist i allmänhet, pennkrig.

POLEMISK, a. 2. Som angår polemik.

POLEMISERA, v. n. 1. Föra polemik.

POLERA, v. a. 1. (lat. *Polire*) 1) Genom gnidning göra jemn och blank. — 2) (fig.) Hyfsa, städa. — *Polerande*, n. 4.

POLERARE, m. 3. En, som polerar.

POLERBORSTE, -erbå'rreste, m. 2. pl. — *borstar*. Borste, som brukas till polering.

POLERFAT, n. 3. Fat, tunna, som brukas till att polera krut eller kulor.

POLERFIL, m. 2. Hårdad fil af stål, hvarmed före polering metallsaker glättas.

POLERFILT, m. 2. Filtstycke, hvarmed åtskilliga handverkare gnida föremål, för att polera dem.

POLERHAMMARE, m. 2. pl. — *hamrar*. Ett slags hammare med cirkelrund, något kullrig finpolerad ban, och som användes till att polera bleck.